

Warszawa, dnia 8 grudnia 2016 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-OAI.4231.13.2016.AL.18

DECYZJA

Na podstawie 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu odwołań: Barbary Olędzkiej, Bożeny Ryczywolskiej, Pawła Ryczywolskiego, Witolda Kaczmarczyka, Piotra Kaczmarczyka, Czesławy Cieszkowskiej, Agnieszki Cieszkowskiej-Gęczelewskiej, Jana Cieszkowskiego, Zbigniewa Cieszkowskiego, Agnieszki Bolesty, Mariusza Porębskiego, Urszuli Trybuchowskiej, Elżbiety Kamińskiej, Poland Business Park XVI Sp. z o.o., Grzegorza Kaczorowskiego, Andrzeja Więcha, stowarzyszenia Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, Marka Dziekańskiego, Gminy Nadarzyn, stowarzyszenia Towarzystwo Ochrony Przyrody od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.ŁJ.28, o środowiskowych uwarunkowaniach

**uchylam ww. decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia
organowi I instancji.**

UZASADNIENIE

Wskazaną w sentencji decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, dalej RDOŚ w Warszawie, po rozpatrzeniu wniosku Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na *budowie gazociągu Rembelszczyzna - Mory - Wola Karczęwska wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa mazowieckiego* i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższej decyzji w ustawowym terminie odwołanie wnieśli:

- pismem z dnia 20 lipca 2016 r. Barbara Olędzka,
- pismem z dnia 21 lipca 2016 r. Bożena Ryczywolska i Paweł Ryczywolski,
- pismem z dnia 22 lipca 2016 r. Witold Kaczmarczyk i Piotr Kaczmarczyk, reprezentowani przez adwokata Joannę Świostek,
- pismem z dnia 25 lipca 2016 r. Czesława Cieszkowska, Agnieszka Cieszkowska-Gęczelewska, Jan Cieszkowski, Zbigniew Cieszkowski,
- pismem z dnia 25 lipca 2016 r. Agnieszka Bolesty i Mariusz Porębski,
- pismem z dnia 26 lipca 2016 r. Urszula Trybuchowska,
- pismem z dnia 26 lipca 2016 r. Elżbieta Kamińska,
- pismem z dnia 27 lipca 2016 r. Poland Business Park XVI Sp. z o.o.,

- pismem z dnia 30 sierpnia 2016 r. Grzegorz Kaczorowski (data wpływu do RDOŚ w Warszawie: 2 sierpnia 2016 r.),
- pismem z dnia 30 sierpnia 2016 r. Andrzej Więch (data wpływu do RDOŚ w Warszawie 2 sierpnia 2016 r.),
- pismem z dnia 4 sierpnia 2016 r. stowarzyszenie Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków,
- pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. Marek Dziekański,
- pismem z dnia 8 sierpnia 2016 r. Gmina Nadarzyn,
- pismem z dnia 12 sierpnia 2016 r. stowarzyszenie Towarzystwo Ochrony Przyrody.

Barbara Olędzka nie sprecyzowała konkretnych zarzutów, a jedynie wskazała, iż wnosi odwołanie, ponieważ budowa gazociągu znacząco obniży wartość jej nieruchomości (działka nr ew. 79/2, 86/2 w Sękocinie Starym).

Bożena Ryczywolska i Paweł Ryczywolski podnieśli w odwołaniu, że zgodnie z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Raszyn, działka o nr ew. 52/3 położona w Sękocinie Starym, będąca ich własnością, przeznaczona jest pod zabudowę usługowo-produkcyjną. Realizacja gazociągu na tym terenie ogranicza skarżącym prawo własności do nieruchomości i pozbawia ich możliwości dochodu, z uwagi na zakaz zabudowy działki. Strony postępowania wyraziły sprzeciw wobec realizacji przedmiotowej inwestycji.

Witold Kaczmarczyk i Piotr Kaczmarczyk, reprezentowani przez adwokat Joannę Świostek, oraz Czesława Cieszkowska, Agnieszka Cieszkowska-Gęczelewska, Jan Cieszkowski, Zbigniew Cieszkowski, Agnieszka Bolesta, Mariusz Porębski, Urszula Trybuchowska, Elżbieta Kamińska odwołując się od decyzji z dnia 7 lipca 2016 r. zakwestionowali również, w trybie art. 142 Kpa, postanowienie z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.LJ.19, którym RDOŚ w Warszawie stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, i przywołali następujące zarzuty:

1. Naruszenie art. 7 i art. 8, w związku z art. 77 § 1, art. 80 Kpa oraz art. 63 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), dalej ustawa ooś, z uwagi na:
 - a) nienależyte wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy i wydanie zaskarżonych rozstrzygnięć w sytuacji, gdy z dokumentacji sprawy, w tym z szeregu pism złożonych przez strony w toku postępowania, wynika, że przedsięwzięcie będzie znacząco oddziaływać na środowisko i winien być orzeczony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;
 - b) niedostateczną analizę rodzaju i skali, czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania inwestycji oraz niewłaściwą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego. W szczególności pominięcie wpływu inwestycji na budynki mieszkalne oraz prawdopodobieństwa wystąpienia poważnej awarii na etapie realizacji inwestycji, której skutki mogą wywołać nieodwracalną utratę zdrowia, życia i mienia ludzi oraz straty w środowisku przyrodniczym. Planowane do wykorzystania techniki bezwykopowe przewiertów powodują wibracje, mogące wywołać osunięcie ziemi lub naruszenie i rozszczelnienie istniejącego kilkudziesięcioletniego gazociągu wysokiego ciśnienia DN-400;

- c) pominięcie skumulowanych oddziaływań planowanego gazociągu z innymi przedsięwzięciami, w tym z istniejącym w sąsiedztwie gazociągiem wysokiego ciśnienia;
- d) brak wyczerpującej analizy kryterium związanego z usytuowaniem planowanego przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniającego m.in. obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych czy gęstość zaludnienia;
2. Naruszenie art. 49 Kpa poprzez zbyt krótkie (13 dni) wywieszenie na tablicy ogłoszeń Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy obwieszczenia RDOŚ w Warszawie z dnia 1 marca 2016 r. o wydanym postanowieniu z dnia 29 lutego 2016 r.;
3. Naruszenie art. 108 Kpa, bowiem okoliczności sprawy nie uzasadniały nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności;
4. Naruszenie art. 68 ust. 2 oraz art. 81 ustawy ooś z uwagi na to, że na skutek błędnego rozstrzygnięcia organu I instancji o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nie dokonano rzetelnej analizy wariantowania przedsięwzięcia. RDOŚ w Warszawie nie uwzględnił, przedkładanych przez strony postępowania, informacji o zasadności realizacji inwestycji w wariantcie tzw. samorządowym i społecznym, omijającym osiedle przy ul. Kępa Tarchomińska w Warszawie, który pozwoliłby na ograniczenie ryzyka wystąpienia zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi;
5. Naruszenie art. 85 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 63 ust. 1 ustawy ooś z uwagi na niepełne uzasadnienie przesłanek, warunkujących odstąpienie od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Skarżący wniesli o:

- uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności względnie wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji w trybie art. 135 Kpa,
- przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego w trybie art. 136 Kpa, względnie zlecenie przeprowadzenia tego postępowania organowi I instancji, w zakresie uzupełnienia przez wnioskodawcę informacji dotyczących dwóch alternatywnych wariantów przebiegu gazociągu w granicach m.st. Warszawy Dzielnicy Białoleka, przygotowanych przez skarżących przy zaangażowaniu władz samorządowych Dzielnicy Białoleka i omijających osiedle przy ul. Kępa Tarchomińska,
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji ze wskazaniem na okoliczności jakie należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrywaniu sprawy.

Czesława Cieszkowska, Agnieszka Cieszkowska-Gęczelewska, Jan Cieszkowski, Zbigniew Cieszkowski wraz z odwołaniem przedłożyli 4 załączniki graficzne, obrazujące przebieg planowanego gazociągu w wariantcie preferowanym przez inwestora oraz w wariantcie proponowanym przez społeczeństwo i samorząd, który omija zabudowę osiedla Kępa Tarchomińska.

Urszula Trybuchowska do odwołania dołączyła kopię pisma Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 30 maja 2016 r., znak:

ZS.9011.94.2016, oraz załącznik graficzny obrazujący położenie budynku mieszkalnego na ul. Kępa Tarchomińska 3a względem istniejącego gazociągu DN-400 i planowanego gazociągu DN-700.

Elżbieta Kamińska wraz z odwołaniem przedłożyła załącznik graficzny z zaznaczonym przebiegiem dwóch alternatywnych tras gazociągu, wypracowanych przez samorząd i społeczeństwo oraz nieaktualną mapę z przebiegiem gazociągu w wariantcie alternatywnym inwestora.

Grzegorz Kaczorowski i Andrzej Więch w złożonych odwołaniach wskazali, iż w związku z planowaną budową gazociągu Rembelszczyzna – Mory – Wola Karczewska nie wyrażają zgody na ograniczenie sposobu korzystania z ich nieruchomości, bez przyznania im odszkodowań, stosownie do poniesionych strat, jak również tytułem ustanowienia służebności. Skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Marek Dziekański we wniesionym odwołaniu nie sprecyzował konkretnych zarzutów, a jedynie wskazał, iż nie zgadza się na budowę przedmiotowego gazociągu na jego nieruchomości (dz. nr ew. 34/3 w Sękocinie Starym) i nie pozwoli inwestorowi wejść na ww. działkę.

Spółka Poland Business Park XVI Sp. z o.o., odwołując się od decyzji z dnia 7 lipca 2016 r., zakwestionowała również postanowienie RDOŚ w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.ŁJ.19, i przywołała następujące zarzuty:

6. Naruszenie art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa, z uwagi na:

- a) pominięcie przez organ I instancji analizy skumulowanych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z istniejącym gazociągami wysokiego ciśnienia DN-400 i napowietrzną linią elektroenergetyczną 110 kV, która zgodnie z uchwałą nr XXIII/430/08 Rady Gminy Raszyn z dnia 31 lipca 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Raszyn – Obszar I, obejmującego część wsi: Sękocin Stary i Sękocin Nowy (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2008 r. Nr 174, poz. 6230), dalej mpzp gminy Raszyn – Obszar I, ma biec w północnej części działek, należących do skarżącej Spółki,
- b) niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy w stopniu umożliwiającym wydanie zaskarżonej decyzji, w sytuacji gdy z dokumentacji sprawy, w tym z szeregu pism złożonych przez strony w toku postępowania, wynika, że przedsięwzięcie będzie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym na obszar Natura 2000, i winien być orzeczony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,
- c) przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów,
- d) uznanie, że ryzyko wystąpienia poważnej awarii w trakcie realizacji inwestycji jest mało prawdopodobne, podczas gdy doświadczenia ze zdarzeń, jakie miały miejsce w Jankowie Przygodzkim wskazują, że ryzyko awarii jest duże i niezbędne jest rzetelne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko;

7. Naruszenie art. 8, art. 9 i art. 107 § 1 Kpa z uwagi na to, że organ posłużył się w zaskarżonej decyzji pojęciami pozaustawowymi i ogólnikowymi, jak np. „normalne warunki eksploatacji gazociągu” (str. 9 uzasadnienia decyzji), „szereg czynności mających na celu zapobieganie i ograniczanie uciążliwości na środowisko” (str. 1 uzasadnienia decyzji), nie wyjaśniając o jakie warunki chodzi, miejsca, okoliczności, przyczyny i skutki ich niezachowania, przez co brak jest możliwości zweryfikowania poprawności tych zapisów;

8. Naruszenie art. 7 w związku z art. 107 § 1 Kpa z uwagi na niespójne uzasadnienie zaskarżonej decyzji w zakresie planowanej wycinki drzew i krzewów;
9. Naruszenie art. 85 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 63 ust. 1 ustawy ooś oraz art. 7, art. 11 i art. 107 Kpa z uwagi na niepełne uzasadnienie przesłanek, warunkujących odstąpienie od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i brak wyczerpującego wyjaśnienia motywów, jakimi organ kierował się wydając zaskarżoną decyzję, a przytoczenie jedynie zawartego we wniosku stanowiska inwestora;
10. Naruszenie art. 7 i art. 77 Kpa, bowiem organ nie uwzględnił słusznego interesu strony skarżącej. Realizacja inwestycji na działkach należących do Spółki Poland Business Park XVI Sp. z o.o. całkowicie wykluczy możliwość ich zabudowy, przez co Spółka nie będzie miała możliwości korzystania z nich zgodnie z przeznaczeniem wynikającym z mpzp gminy Raszyn – Obszar I. Brak możliwości zabudowy nie tylko obniży wartość nieruchomości, ale również spowoduje kłopoty finansowe Spółki, co w konsekwencji może doprowadzić do jej likwidacji;
11. Naruszenie art. 59 ust. 1 w związku z art. 63 ust. 1 i 2 ustawy ooś w związku z § 3 ust. 1 pkt. 21 i 33 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), dalej Rozporządzenie, z uwagi na:
 - a) niewłaściwą kwalifikację przedsięwzięcia do katalogu przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, podczas gdy prawidłowa interpretacja tych przepisów prowadzi do wniosku, że przedmiotowe przedsięwzięcie należy do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
 - b) nieprzeanalizowanie zagadnienia dotyczącego powiązań z innymi przedsięwzięciami i kumulowania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, w tym w szczególności z istniejącym gazociągiem wysokiego ciśnienia (DN-400), napowietrzną linią elektroenergetyczną 110 kV i dwutorową linią elektroenergetyczną 400 kV (art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś),
 - c) brak wyczerpującej analizy kryterium związanego z usytuowaniem planowanego przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych (art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. d i h ustawy ooś),
 - d) „niewuwzględnienie prawdopodobieństwa oddziaływania, a także czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania inwestycji”, w szczególności pominięcie wpływu inwestycji na budynki mieszkalne oraz prawdopodobieństwo wystąpienia poważnej awarii na etapie realizacji inwestycji, której skutki mogą wywołać nieodwracalną utratę zdrowia, życia i mienia ludzi oraz straty w środowisku przyrodniczym (art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. d i e ustawy ooś);
12. Naruszenie art. 68 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś z uwagi na to, że na skutek błędnego rozstrzygnięcia organu I instancji o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nie dokonano rzetelnej analizy wariantowania przedsięwzięcia;
13. Naruszenie art. 108 Kpa poprzez nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności pomimo braku podstaw do jego nałożenia.

Spółka Poland Business Park XVI Sp. z o.o. wniosła o:

- uchylenie postanowienia z dnia 29 lutego 2016 r. oraz decyzji z dnia 7 lipca 2016 r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji,
- uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności ewentualnie wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji w trybie art. 135 Kpa,
- przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego w trybie art. 136 Kpa, poprzez wezwanie wnioskodawcy do przedłożenia rzetelnych danych, dotyczących dwóch alternatywnych wariantów przebiegu inwestycji, polegających na poprowadzeniu gazociągu po granicy działki Spółki, w sposób niekolidujący z przebiegiem napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV.

Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, dalej OTOP, w odwołaniu od decyzji z dnia 7 lipca 2016 r. zakwestionowało również postanowienie z dnia 29 lutego 2016 r., przywołując następujące zarzuty:

14. Niesłuszne nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, jak również brak spójności pomiędzy zastosowaną podstawą prawną decyzji (w której nie wymieniono art. 108 § 1 Kpa) a rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 sentencji decyzji;
15. Błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy, bowiem z zawartej w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji analizy uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, wynika, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;
16. Analizując przesłanki, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, RDOŚ w Warszawie nie dokonał rzetelnej oceny skumulowanych oddziaływań planowanej inwestycji z innymi przedsięwzięciami, zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji, co przyczyniło się do podjęcia błędnego rozstrzygnięcia o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;
17. Błędne uzasadnienie zaskarżonej decyzji, w którym organ I instancji niesłusznie odmówił spełnienia zgłaszanych w toku postępowania postulatów OTOP oraz Nadleśnictwa Chojnów;
18. Niedopełnienie przez organ I instancji obowiązku wynikającego z art. 64 § 2 Kpa poprzez zaniechanie wezwania Towarzystwa Ochrony Przyrody do uzupełnienia braku formalnoprawnego pisma z dnia 28 czerwca 2016 r. i rozpatrzenie uwag wspomnianego stowarzyszenia pomimo braku odrębnego podpisu osób uprawnionych pod ww. pismem;
19. Naruszenie art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś z uwagi na niedopełnienie przez organ I instancji obowiązku informowania stron postępowania o podejmowanych czynnościach. RDOŚ w Warszawie nie powiadomił stron o wydanym postanowieniu z dnia 30 grudnia 2015 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.LJ.19, dopuszczającym OTOP do udziału w postępowaniu na prawach strony.

OTOP wnosi o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji z dnia 7 lipca 2016 r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, ze wskazaniem na potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,
- uchylenie zaskarżonego postanowienia z dnia 29 lutego 2016 r.,
- uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności, nadanego zaskarżonej decyzji.

Towarzystwo Ochrony Przyrody, dalej TOP, w odwołaniu od decyzji z dnia 7 lipca 2016 r. zakwestionowało również postanowienie z dnia 29 lutego 2016 r., podnosząc następujące zarzuty:

20. W podstawie prawnej oraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie uwzględniono wszystkich przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które będą wykonane wraz z budową gazociągu, jak np. wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 86 lit. a i c oraz pkt 87 Rozporządzenia, czy gospodarowanie wodą w rolnictwie poprzez melioracje, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. a i b Rozporządzenia;
21. Zaskarżona decyzja została wydana z błędnym lub niepełnym ustaleniem stanu faktycznego sprawy, w zakresie okoliczności, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, e, art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, c, e, f, g, h, i, art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a, c, d, e ustawy ooś;
22. Zaproponowane w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, dalej KIP, środki minimalizujące są niewystarczające w stosunku do powstałych strat, a jednocześnie nie wiadomo czy inwestor je zrealizuje, bowiem decyzja orzekająca o odstąpieniu od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ma wyłącznie charakter informacyjny, dokumentujący przyczyny odstąpienia od procedury ocenowej, nie wiąże natomiast innych organów wydających decyzje inwestycyjne;
23. Naruszenie art. 7, 8, 9 Kpa, z uwagi na przeprowadzenie postępowania poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji bez zapewnienia w nim czynnego udziału wszystkich stron postępowania i w sposób preferujący niektóre strony, jak np. Nadleśnictwo Chojnów;
24. Naruszenie art. 89 Kpa z uwagi na nieprzeprowadzenie rozprawy administracyjnej, pomimo okoliczności wskazujących na potrzebę wypracowania kompromisu wobec sprzecznych interesów stron.

TOP wnosi o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji z dnia 7 lipca 2016 r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, ze wskazaniem na potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,
- uchylenie zaskarżonego postanowienia z dnia 29 lutego 2016 r.

W toku postępowania, pismem z dnia 10 listopada 2016 r., Monika Byśkiniewicz i Wojciech Byśkiniewicz, przedstawili zastrzeżenia do decyzji z dnia 7 lipca 2016 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.LJ.28, poprzedzającego jej wydanie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Warszawie oraz wydanego w toku postanowienia z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.LJ.19, podnosząc:

25. Naruszenie art. 19 Kpa, w związku z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 75 ust. 4 ustawy ooś poprzez błędne ustalenie właściwości RDOŚ w Warszawie, a w konsekwencji wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości, skutkujące obarczeniem decyzji wadą nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 1 Kpa;
26. Naruszenie art. 73 ust. 1 ustawy ooś w związku z art. 61 § 1 i art. 64 § 2 Kpa, a w konsekwencji art. 156 § 1 pkt 2 Kpa poprzez wszczęcie postępowania bez ważnego wniosku, prowadzenie postępowania i wydanie decyzji z urzędu, a w konsekwencji wydanie decyzji z rażącym naruszeniem prawa;
27. Naruszenie art. 59 ust. 1 ustawy ooś oraz § 3 ust. 1 pkt 33 i § 2 ust. 1 pkt 21 Rozporządzenia poprzez uznanie, że planowana inwestycja nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w konsekwencji wydanie decyzji z rażącym naruszeniem prawa;

28. Naruszenie art. 61 § 4 w związku z art. 49 i 10 § 1 Kpa poprzez niewłaściwe określenie kręgu stron postępowania i nieprawidłowe informowanie ich o podejmowanych czynnościach;
29. Naruszenie art. 63 ust. 1 ustawy ooś poprzez zaniechanie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w sytuacji braku dostatecznego rozważenia uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 pkt 1-3 ustawy ooś, a w konsekwencji naruszenie art. 80 ust. 1, art. 81 ust. 1, art. 82 ust. 1, art. 85 ust. 2 pkt 1, art. 97 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy ooś poprzez ich niezastosowanie;
30. Naruszenie art. 7 i 77 poprzez niezebranie i nierozważenie całego materiału dowodowego sprawy.

Strony postępowania wniosły o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji RDOŚ w Warszawie, ewentualnie uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, a także wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji.

Monika Byśkiniewicz i Wojciech Byśkiniewicz do ww. pisma załączyli kopie dokumentów potwierdzających ich status stron postępowania, kopię pism Biura Architektury i Planowania Przestrzennego Urzędu m.st. Warszawy z dnia 4 sierpnia 2016 r. oraz 5 czerwca 2013 r. dotyczących ujęcia planowanej inwestycji w dokumentach planistycznych m.st. Warszawy oraz kopię rysunku nr 23 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego m.st. Warszawy- Gazownictwo – kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Pismem z dnia 14 listopada 2016 r. Witold Karczmarczyk uzupełnił wniesione odwołanie, informując tutejszy organ o zawieszonym postępowaniu, prowadzonym przez Wojewodę Mazowieckiego w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie terminalu, dotyczącej przedsięwzięcia pn.: „Budowa gazociągu wysokiego ciśnienia (maksymalne ciśnienie robocze DN 700 MOP 8,4 MPa relacji Rembelszczyzna – Mory – Wola Karczewska wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi na terenie województwa mazowieckiego” w zakresie dotyczącym etapu I części A ww. inwestycji, obejmującej budowę części liniowej przedmiotowego gazociągu, relacji Rembelszczyzna- Mory, wraz z infrastrukturą niezbędną do jego obsługi, położonej w granicach powiatu legionowskiego, gminy Nieporęt oraz gminy Jabłonna, powiatu warszawskiego zachodniego, gmin: Łomianki, Stare Babice, Ożarów Mazowiecki, oraz Miasta Stołecznego Warszawy, dzielnic: Białołęka, Bielany oraz Bemowo. Skarżący ponownie wskazał na zagrożenia związane z planowaną inwestycją, podkreślając w szczególności błędne zaprojektowanie nowego gazociągu w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącego gazociągu, stwarzające zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi, mienia i przyrody. Na poparcie przedstawionej argumentacji, przy ww. piśmie z dnia 14 listopada 2016 r. Witold Karczmarczyk przedłożył 7 załączników:

- kopię wniosku z dnia 5 sierpnia 2016 r. o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji wraz z kopią wybranych załączników,
- kopię postanowienia Wojewody Mazowieckiego z dnia 28 września 2016 r. o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji oraz kopię zawiadomienia o wydanym postanowieniu,
- kopię pisma Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2016 r., stanowiącego wezwanie do pełnomocnika inwestora o złożenie wyjaśnień w związku z negatywnymi opiniami różnych instytucji,

- kopię pisma Wojewody Mazowieckiego z dnia 21 września 2016 r., stanowiącego wezwanie pełnomocnika inwestora o złożenie dodatkowych wyjaśnień w związku z licznymi uwagami okolicznych mieszkańców,
- kopię pisma Witolda Kaczmarczyka z dnia 27 września 2016 r. do Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeanalizowanie przesłanek, które przyczyniły się do wystawienia pozytywnej opinii dla projektu przedmiotowej inwestycji wraz z kopią załączników,
- kopię pisma Mazowieckiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 28 października 2016 r. skierowanego do Wojewody Mazowieckiego dot. konieczności przeanalizowania możliwych do wystąpienia zdarzeń awaryjnych w związku ze skumulowanymi oddziaływaniami planowanego gazociągu z istniejącym,
- kopię pierwszych stron raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie gazociągu wysokiego ciśnienia 8,4 MPa o średnicy DN-700 relacji Hermanowice – Strachocina wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, ocenił przedmiotową sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych. Kontrola instancyjna dotyczyła nie tylko legalności zaskarżonej decyzji RDOŚ w Warszawie, ale objęła również weryfikację zgromadzonego materiału dowodowego i analizę obowiązującego prawa.

Organ II instancji ustalił i zważył, co następuje.

Analiza dokumentacji przedmiotowej sprawy wykazała, że w ramach przedmiotowej inwestycji planuje się budowę gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy nominalnej 700 mm i całkowitej długości wynoszącej ok. 119,2 km w wariantie preferowanym przez inwestora, z czego:

- ok. 111,8 km stanowi trasa podstawowa,
- ok. 4,3 km to odcinek łączący trasę podstawową od Zespołu Zaporowo-Upustowego Przyłączeniowego „Komorów” ze stacją gazową „Sękocin II”,
- ok. 0,8 km stanowi odcinek od Zespołu Zaporowo-Upustowego Przyłączeniowego „Łomianki” do istniejącej stacji gazowej „Łomianki”,
- ok. 0,7 km to odcinek łączący stację gazową „Mory” i stację gazową „Cleveren”,
- ok. 1,2 km stanowi odcinek od Zespołu Zaporowo-Upustowego Przyłączeniowego „Wola Karczewska II” do stacji gazowej „Wola Karczewska”.

Planowana głębokość wykopu to 2,2 – 2,4 m, a na odcinkach przebiegających przez tereny rolne zdrenowane, głębokość ta będzie większa o około 0,3 m tak, by możliwa była odbudowa urządzeń drenarskich.

Oprócz odcinków liniowych realizowane będą obiekty towarzyszące, w tym m.in.: Zespoły Przyłączeniowe (ZP), Zespoły Zaporowo-Upustowe (ZZU), Zespoły Zaporowo-Upustowe Przyłączeniowe (ZZUP), stacje gazowe, stacje ochrony katodowej, kabel światłowodowy, drogi dojazdowe oraz przyłącza energetyczne.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie realizowane w województwie mazowieckim na terenie powiatów: legionowskiego, warszawskiego zachodniego, pruszkowskiego, piaseczyńskiego,

otwockiego oraz na terenie Miasta Stołecznego Warszawy.

W art. 64 ust. 2 pkt 3 ustawy ooś zdefiniowano inwestycje w zakresie terminalu jako inwestycje realizowane na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. *o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1501 oraz z 2015 r. poz. 1045 i 1777) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy. Mając na uwadze, że przedmiotowe przedsięwzięcie zostało ujęte w art. 38 pkt 2 lit. r ww. ustawy *o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu* jako inwestycja towarzysząca inwestycjom w zakresie terminalu, w świetle art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Zgodnie z art. 19 Kpa organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Właściwość miejscową RDOŚ w Warszawie statuuje natomiast rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. *w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie*. Z powyższego statutu wynika, że obszarem działalności RDOŚ w Warszawie jest obszar województwa mazowieckiego, będący miejscem realizacji całości omawianego przedsięwzięcia.

Wobec poczynionych wyjaśnień należy uznać, że RDOŚ w Warszawie słusznie wywiódł swoją właściwość w sprawie, zatem nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Moniki Byśkiniewicz i Wojciecha Byśkiniewicza, o którym mowa w pkt. 28.

Planowana inwestycja zaliczana jest do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 33 Rozporządzenia, dla której może być wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko:

„Instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.”

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy ooś stosownym postanowieniem. Przed jego wydaniem, w przypadku przedsięwzięć, dla których wymagane jest uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę organ ten zasięga jednak opinii organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Dokumentacja sprawy pokazuje, że w toku przeprowadzonego postępowania, po uzyskaniu opinii Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2015 r., znak: ZNS.9022.2.00057.2015/DB, stwierdzającej potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, pismem z dnia 19 sierpnia 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.8, RDOŚ w Warszawie wezwał inwestora do uzupełnienia KIP. Po otrzymaniu aneksu do KIP, pismem z dnia 13 listopada 2015 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.10, RDOŚ w Warszawie ponownie wystąpił do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej z prośbą o opinię co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W opinii z dnia 8 grudnia 2015 r. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie stwierdził, iż pod pewnymi warunkami nie ma konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko planowanej budowy gazociągu.

W oparciu o ww. opinię, po dokonaniu analizy uwarunkowań wymienionych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, postanowieniem z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOŚ-II.4231.1.2015.LJ.19, RDOŚ w Warszawie odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, a następnie wydał zaskarżoną decyzję.

Analizując treść wniesionych odwołań, należy w szczególności zgodzić się z zarzutami związanymi z wydaniem decyzji w oparciu o nieprawidłowo ustalony stan faktyczny, a także bez pełnego rozpatrzenia istotnych dla sprawy okoliczności, sugerujących możliwość wystąpienia znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z tego względu za zasadne należy uznać zarzuty wymienione m.in. w punktach 1, 4, 5, 6b, 7, 9, 11b, 11c, 12, 15, 21, 22, 29, 30, które odnoszą się do stanowiska organu I instancji, przemawiającego za brakiem obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a zajętego na podstawie materiału dowodowego, który obarczony jest uchybieniami, uniemożliwiającymi określenie stopnia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym na obszary sieci Natura 2000.

Uzasadnienie decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r. wskazuje, że podstawowym dokumentem, który posłużył rozstrzygnięciu sprawy była przedłożona wraz z wnioskiem, a następnie uzupełniona w toku postępowania KIP.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, KIP stanowi dokument, zawierający podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, w szczególności dane o:

- a) rodzaju, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- b) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- c) rodzaju technologii,
- d) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- e) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- f) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- g) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- h) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- i) na obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- j) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy, należy wskazać, że KIP, opracowana dla gazociągu Rembelszczyzna - Mory - Wola Karczewska odpowiada wymaganiom ww. przepisu, a częściowo nawet wykracza poza ustawowe „podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu”. Niemniej jednak nie umożliwia pełnej i wiarygodnej oceny wpływu inwestycji na środowisko w miejscu realizacji i w sąsiedztwie projektowanego gazociągu.

W KIP dla budowy przedmiotowego gazociągu zaproponowano:

- wariant podstawowy realizacji inwestycji, który biegnie częściowo w strefie ochronnej istniejących gazociągów pierścienia warszawskiego, a częściowo po nowym śladzie oraz

- wariant alternatywny złożony z wariantu podstawowego, na którym dokonano dwóch korekt trasy: 1) w zakresie połączenia odcinka gazociągu (ZZUO „Komorów/Nadarzyn”) ze stacją gazową „Sękocin II” (gm. Raszyn), 2) w zakresie ominięcia trasą gazociągu obszarów Natura 2000: obszaru specjalnej ochrony ptaków Bagno Całowanie PLB140011 oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Bagno Całowanie PLH140001.

Zaproponowana ilość wariantów odpowiada wymaganiom narzuconym ustawą ooś w postępowaniu, w ramach którego nie jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko. Jednakże mając na względzie, że organ badający potrzebę nałożenia obowiązku oceny oddziaływania na środowisko bierze pod uwagę m.in. lokalizację przedsięwzięcia (art. 63 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś), powinien mieć pełną informację co do istnienia wariantów realizacji przedsięwzięcia (art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. d ustawy ooś), która może być dodatkowym argumentem przemawiającym za nałożeniem obowiązku przeprowadzenia oceny. Oceniając możliwe oddziaływanie przedsięwzięcia, organ administracji winien kierować się zasadą przezorności, wskazaną w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2016 r., poz. 672 ze zm.), dalej ustawa Poś, w świetle której: *kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.*

Z tego względu, biorąc pod uwagę protesty społeczne, związane z przebiegiem planowanego gazociągu w terenie zurbanizowanym i w sąsiedztwie istniejącego gazociągu, jak również rozpiętość i skalę oddziaływania inwestycji (prawie 120 km), zasadne byłoby opracowanie dodatkowych wariantów, których przebieg pozwoliłby na złagodzenie konfliktów i ominięcie w jak największym stopniu terenów zurbanizowanych i wrażliwych przyrodniczo.

Przedstawienie racjonalnych wariantów alternatywnych w stosunku do wariantu preferowanego przez inwestora dałoby możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora. Rozpatrywanie wariantów planowanej inwestycji w kontekście uwarunkowań środowiskowych jest zasadniczym elementem oceny oddziaływania na środowisko, będącej jednym z głównych instrumentów realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, dlatego też wiąże się z obowiązkiem przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia. Wynika to wprost z art. 81 ustawy ooś, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Wariantowanie pomaga w podjęciu wyważonej decyzji o przedsięwzięciu poprzez odwołanie się do konkretnych korzyści związanych z danym wariantem.

Mając na uwadze charakter planowanej inwestycji oraz fakt, iż jej potencjalnie znaczący negatywny wpływ na środowisko będzie związany głównie z etapem budowy gazociągu, zdaniem organu odwoławczego w sposób marginalny zostało przeanalizowane zagadnienie oddziaływania na środowisko przyrodnicze, w szczególności na przedmioty ochrony przecinanych obszarów Natura 2000 oraz gatunki roślin i zwierząt, występujące na terenie przeznaczonym pod inwestycję oraz w jej otoczeniu, w tym podlegające prawnej ochronie.

Konieczność zbadania wyżej wymienionej kwestii nabiera istotnego znaczenia zwłaszcza w kontekście planowanej trasy przedsięwzięcia, przebiegającej przez cenne przyrodniczo obszary,

stanowiące formy ochrony przyrody w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 ze zm.), tj.:

- ostoje Natura 2000: obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Wisły PLB140004 i obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Kampinoska Dolina Wisły PLH140029,
- rezerwaty przyrody: Ławice Kiełpińskie i Łachy Brzeskie,
- otulinę rezerwatu Łosiowe Błota,
- otulinę Kampinoskiego Parku Narodowego,
- Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu,
- Mazowiecki Park Krajobrazowy,
- Chojnowski Park Krajobrazowy,
- Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy Wsi Komorów;

oraz m.in. w sąsiedztwie obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty: Stawy w Żabieńcu PLH140039, Łąki Ostrówieckie PLH140050, Dolina Środkowego Świdra PLH140025, ostoja Bagno Całowanie PLH140001, jak również obszaru specjalnej ochrony ptaków Bagno Całowanie PLB140011.

Gazociąg będzie przecinał tereny leśne na długości ok. 47 km, obejmie wycinką ok. 81 ha drzew, z czego prawdopodobnie 18,5 ha będzie stanowiło wycinkę stałą, tj. bez nasadzeń w miejsce usuniętych drzew. Inwestycja przecina rzeki i ciekі wodne (m.in. Wisłę (dwukrotnie), Utratę, Zimną Wodę, Żbikówkę, Jeziorkę, Czarną, Małą, Strugę, Jagodziankę oraz Kanał Brudnowski, Henrykowski i Młociński), a także przebiega w sąsiedztwie zbiorników wodnych.

Taka lokalizacja w opinii tutejszego organu zobowiązuje do szczególnie wnikliwej analizy oddziaływań przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Przede wszystkim podkreślenia wymaga, iż budowa gazociągu będzie się wiązała z przekształceniem powierzchni terenu, usuwaniem części roślinności, naruszeniem i/lub niszczeniem siedlisk przyrodniczych, płoszeniem zwierząt, oddziaływaniem akustycznym, zaburzeniami stosunków wodnych.

Mając na uwadze charakter prac budowlanych związanych z przedmiotową inwestycją, uzasadniony jest wniosek, iż wskutek fizycznego niszczenia, a także generowanych emisji, w tym w szczególności hałasu, może ono znacząco negatywnie wpływać na siedliska przyrodnicze oraz objęte ochroną gatunkową rośliny, grzyby i zwierzęta. Z uwagi na lokalizację gazociągu prawdopodobnym jest, iż oddziaływania te obejmą również przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, przez które będzie on przebiegać. W związku z powyższym sprawdzenia wymaga, jak omawiana inwestycja będzie oddziaływać na istniejące formy ochrony przyrody, w szczególności na cele i przedmioty ochrony danych form.

W celu oszacowania rzeczywistych skutków realizacji przedsięwzięcia, zasadne byłoby nałożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i uwzględnienie w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, danych dotyczących przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, służących ustaleniu stanu (rodzaju, liczby i rozmieszczenia) lokalnych zasobów cennych gatunków i siedlisk przyrodniczych na terenie, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, w tym w odniesieniu do obszarów Natura 2000. W chwili obecnej natomiast, bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nie ma pewności, iż planowane przedsięwzięcie nie wywoła poważnych, ujemnych skutków w środowisku, których wystąpieniu można byłoby zapobiec lub też je zminimalizować, wprowadzając stosowne środki wyznaczone na podstawie omawianej oceny.

Warto podkreślić, iż inwestycja przechodzić będzie przez szereg dolin rzecznych, które zawsze stanowią szlaki wędrówek zwierząt. W niniejszym przypadku kolizja wystąpi z korytarzami zarówno o randze lokalnej, regionalnej, jak również międzynarodowej (Dolina Środkowej Wisły). Wymaga to wprowadzenia odpowiednich warunków budowy gazociągu w miejscach przecięcia ze szlakami migracyjnymi fauny, które biegną nie tylko wzdłuż wskazanych wyżej dolin rzecznych, ale również m.in. przez obszary leśne, np. Lasy Chojnowskie.

Ze względu na skalę zniszczeń, jaką budowa gazociągu spowoduje w szacie roślinnej (zwłaszcza poprzez bardzo dużą wycinkę drzewostanu) oraz utratę licznych stanowisk rozrodczych i lęgowych płazów, gadów, ptaków i nietoperzy, zasadne byłoby wykonanie zabiegów kompensacyjnych w rozumieniu art. 75 ustawy Poś, ewentualnie, jeżeli zajdzie taka potrzeba także art. 34 ustawy o ochronie przyrody. Ich ilość i wielkość musiałyby być dostosowane do poziomu strat, jakie wywoła planowane przedsięwzięcie, a ich ustalenie możliwe będzie w oparciu o wykonane badania przyrodnicze.

Poruszając kwestię przewidywanej wycinki drzew, należy wskazać, iż w dokumentacji sprawy występują rozbieżności w zakresie pasa gruntu, jaki po zrealizowaniu inwestycji pozostanie bez zalesienia. W KIP z 30 czerwca 2015 r., przedłożonej wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji poinformowano, że „na terenach leśnych, dla potrzeb budowy gazociągu, przewiduje się pas terenu o szerokości nie większej niż 18 m. W pasie o takiej szerokości musi nastąpić wycinka lasu. Po zakończeniu budowy, bez zalesienia pozostanie pas o szerokości 4 m (po dwa metry od osi gazociągu).” (str. 45), podczas gdy w aneksie do KIP z 5 listopada 2015 r. stwierdzono, że „po ułożeniu przedmiotowego gazociągu w przecinkach leśnych zostanie wydzielony pas gruntu bez drzew i krzewów o szerokości minimum po 3 m z obu stron osi gazociągu, licząc od osi gazociągu do pni drzew lub do krzewów (łącznie szerokość 6 m)” (str. 149). Powyższa rozbieżność nie została wyjaśniona przez organ I instancji, który przyjął odgórnie, że „po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia, podczas eksploatacji gazociągu bez zalesienia pozostanie łącznie ok. 18,5 ha. (dla całej inwestycji, w pasie 4m)” (str. 12 zaskarżonej decyzji).

Dodatkowo należy wskazać, iż zaprezentowane w KIP badania przyrodnicze nie zostały przedstawione w sposób umożliwiający pełną ocenę oddziaływania inwestycji na faunę. W badaniach dotyczących awifauny nie odniesiono się do ptaków objętych ochroną gatunkową i stanowiących cel ochrony naruszanych przez projektowane przedsięwzięcie rezerwatów przyrody czy parków krajobrazowych. Powyższe utrudnia prawidłową i całościową ocenę jaką na awifaunę wywierać będzie procedowana inwestycja, ale także, w sposób pośredni, zniekształca i uniemożliwia weryfikację wpływu na obszary objęte ochroną, w których ornitofauna stanowi przedmiot i cel ochrony. Jednocześnie w zgromadzonym materiale dowodowym nie pojawiły się wiadomości w jak szerokim pasie terenu była prowadzona inwentaryzacja przyrodnicza, a zatem czy objęła cały obszar, który na czas budowy będzie przekształcony.

Również w odniesieniu do chiropterofauny informacje powinny uwzględniać obecność obszarów chronionych, w których nietoperze stanowią przedmiot ochrony. Dotyczy to również naruszanych przez procedowane przedsięwzięcie terenów leśnych, które stanowią miejsca skupiające populacje rozrodcze chiropterofauny oraz ciągów zadrzewień w dolinach rzecznych, będących miejscami migracji nietoperzy. Każda wycinka zadrzewień, zwłaszcza starodrzewi obfitujących w dziuple, wymaga rozpatrzenia pod kątem wpływu na chiropterofaunę i stosowania

odpowiednich działań kompensacyjnych, np. w formie nasadzeń z jednoczesnym zastosowaniem skrzynek rozrodczych.

Oдноśnie płazów rozważenia wymaga, pominięty w KIP, wpływ na część gatunków wcześniej migrujących, np. traszki i żaby: trawna (*Rana temporaria*) i moczarowa (*Rana arvalis*), zarówno w kontekście naruszenia tras migracyjnych, jak i obszarów, na których gatunki te mogą odbywać rozród. Jest to niezbędne do rozstrzygnięcia jakie środki minimalizujące i ewentualnie kompensujące należy zastosować, aby lokalne populacje batrachofauny zostały zachowane, a planowany gazociąg w jak najmniejszym stopniu na nie oddziaływał.

Dlatego też przy ponownym rozpatrywaniu sprawy należy uwzględnić i wnikliwie ocenić dane z inwentaryzacji przyrodniczej wszystkich grup fauny. W oparciu o nie można dokonać oceny wpływu inwestycji na poszczególne gatunki oraz zaproponować adekwatne środki minimalizujące i ewentualnie kompensujące negatywne oddziaływanie gazociągu na faunę. Te ostatnie, w postaci np. wykonania zastępczych zbiorników rozrodczych dla płazów, montażu sztucznych schronień w postaci kopców z drewna i kamieni dla gadów, budek lęgowych dla ptaków i skrzynek rozrodczych dla nietoperzy wydają się niezbędne, biorąc pod uwagę skalę trwałych zniszczeń siedlisk i stanowisk poszczególnych gatunków, jakie wywoła realizacja niniejszego przedsięwzięcia.

Bardzo ograniczone są również informacje dotyczące wpływu na obszary objęte ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody. Praktycznie pominięto i nie przeanalizowano oddziaływania, jakie wywoła budowa i funkcjonowanie gazociągu, zarówno na rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, jak i obszar chronionego krajobrazu. Natomiast oddziaływanie na obszary Natura 2000 opisano niezwykle pobieżnie i w sposób niekompletny. Przykładowo, odnosząc się do możliwego wpływu inwestycji na obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Wisły PLB140004 skupiono się wyłącznie na oddziaływaniu bezpośrednim, tj. analizowano, czy któreś ze stanowisk lęgowych gatunku stanowiącego przedmiot ochrony w ostoi nie zostanie zniszczone na skutek budowy gazociągu. Jednak fizyczna likwidacja nie jest jedynym możliwym wpływem, jaki wywołać może planowane przedsięwzięcie. Sami autorzy aneksu do KIP podnoszą, iż „*stanowiska lęgowe pozostałych gatunków ptaków znajdują się w strefie pośredniego oddziaływania inwestycji*”. Nie przewidzieli jednak, iż bytująca tam ornitofauna może być narażona właśnie poprzez wpływ pośredni, np. płoszona przez hałas albo ciągłą obecność ludzi w sąsiedztwie gniazd. Może to spowodować porzucenie lęgów i opuszczenie stanowisk gniazdowania.

Ponadto w opinii organu odwoławczego, realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia w obszarach cennych przyrodniczo z wieloma siedliskami i gatunkami zależnymi od panujących w niej warunków hydrologicznych, determinuje dodatkowo konieczność wnikliwego zbadania wpływu gazociągu, w szczególności etapu jego budowy, na panujące stosunki wodne. Powyższa kwestia nabiera istotnego znaczenia, z uwagi na stosowanie w technologii budowy gazociągów odwodnienia wykopów. Jakkolwiek na str. 65 aneksu do KIP z 5 listopada 2015 r. autorzy przyznali, iż „*w uzasadnionych przypadkach (na terenach cennych przyrodniczo, gdzie zalecana jest dbałość o nie pogorszenie stosunków wodnych) istnieje możliwość i jednocześnie wskazanie do budowy rurociągu w wykopie nieodwodnionym (np. poprzez zastosowanie technologii HDD lub przecisku kierowanego), bądź prowadzenie prac w okresie występowania niskich stanów wód podziemnych (późne lato – wczesna jesień) lub zimą, gdy grunt jest zamrożony*”, to jednak nie uszczegółowiono proponowanych rozwiązań w konkretnych

lokalizacjach.

Ponadto, mając na uwadze ustalenia zawarte w KIP, iż na trasie gazociągu występują odcinki predysponowane do występowania wysokiego poziomu zwierciadła wód gruntowych (tj. powyżej planowanego poziomu dna wykopu), tutejszy organ zwraca uwagę, że istnieje ryzyko potencjalnego zanieczyszczenia środowiska wodno-gruntowego substancjami ropopochodnymi pochodzącymi ze sprzętu budowlanego oraz środków transportu.

W związku z planowanym odwodnieniem miejsc realizacji inwestycji należałoby również ocenić wpływ budowy gazociągu na cele środowiskowe zawarte w planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza. Co prawda w aneksie do KIP z 5 listopada 2015 r. na str. 36-38 odniesiono się do „wymagań określonych przez Ramową Dyrektywę Wodną” a na str. 71-72 określono „przewidywane zagrożenia dla gruntów i wód podziemnych”, jednakże nie przeanalizowano wpływu inwestycji na Jednolite Części Wód Podziemnych (dalej JCWPd). Celem środowiskowym dla JCWPd jest m.in. zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan, natomiast realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia może wpłynąć na reżim wód. Z tego względu ocena wpływu na JCWPd jest niezbędna, aby wykluczyć, iż przedsięwzięcie spowoduje nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami. Natomiast analiza wpływu na Jednolite Części Wód Powierzchniowych (dalej JCWP) jest zbyt ogólna i nie odnosi się w sposób szczegółowy do parametrów fizykochemicznych, hydromorfologicznych i biologicznych, które mogą wpłynąć na cele środowiskowe dla JCWP.

W dokumentacji sprawy nie przedstawiono również wpływu inwestycji na Główne Zbiorniki Wód Podziemnych nr 222, 215, 215A, jakie znajdują się na terenie objętym realizacją inwestycji.

Kwestię odwodnienia należy wyjaśnić, również w kontekście niespójności, jakie pojawiły się w dokumentacji sprawy, w oparciu o którą wydano zaskarżoną decyzję. W KIP stwierdzono, że „dla całej inwestycji (wariant podstawowy) szacuje się, że długość gazociągu, gdzie wystąpi konieczność prowadzenia prac odwodnieniowych wynosić będzie ok. 49 km, co stanowi ok. 41 % trasy gazociągu.” (str. 44), natomiast w aneksie do KIP z 5 listopada 2015 r. przywołano inne wartości: „W odniesieniu do całej trasy gazociągu (wariant podstawowy) konieczność obniżenia zwierciadła wód gruntowych (odwodnienia wykopu) wystąpi łącznie na ok. 36,5 km, co stanowi ok. 30 % całej trasy” (str. 64). RDOŚ w Warszawie, nie podejmując działań w kierunku wyjaśnienia przywołanych rozbieżności w zaskarżonej decyzji posłużył się danymi z aneksu do KIP, wskazując w decyzji, że „Z informacji zawartych we wniosku wynika, że w odniesieniu do całej trasy gazociągu konieczność obniżenia zwierciadła wód gruntowych (odwodnienia wykopu) wystąpi łącznie na ok. 36,5 km, co stanowi ok. 30% całej trasy” (str. 11).

Właściwym instrumentem, pozwalającym na kompleksową ocenę wpływu przedsięwzięcia na istniejące warunki hydrologiczne, a przez to na zależne od nich chronione rośliny, zwierzęta oraz siedliska przyrodnicze, jest ocena oddziaływania na środowisko. Bez oszacowania skali powyższego oddziaływania w odniesieniu do wyników właściwie wykonanej inwentaryzacji przyrodniczej, niemożliwe jest wyciągnięcie wniosku o braku znacząco negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zagadnienie to wymaga wnikliwej analizy, szczególnie w kontekście wpływu na obszary Natura 2000, przecinane przez planowane przedsięwzięcie, a które zostały wyznaczone dla ochrony siedlisk i gatunków zależnych i wrażliwych na zmiany stosunków wodnych.

Na podstawie analizy akt sprawy tutejszy organ zauważył, iż wiele zagadnień zostało omówionych w sposób pobieżny i marginalny, jak np. w zakresie rozwiązań ograniczających skutki ewentualnych awarii na etapie eksploatacji, gdzie autorzy KIP-u odwołują się do praktyk przyjętych i stosowanych na istniejących gazociągach przez Gaz-System S.A. omówionych w "Procedurze P.02/A/01- postępowanie w przypadku wystąpienia awarii i zdarzenia awaryjnego. Ewidencjonowanie awarii i zdarzeń awaryjnych", bez wyjaśnienia na czym te praktyki polegają. Mając na względzie, iż „w trakcie eksploatacji planowanego gazociągu mogą wystąpić sytuacje awaryjne” (str. 113 KIP), jak również obawy lokalnych mieszkańców o własne bezpieczeństwo, zasadne byłoby szczegółowe ustosunkowanie się do poruszanej kwestii.

Niepokojące jest stwierdzenie zawarte na str. 36 KIP, iż w opracowaniu tym zawarto jedynie „*przykładowe, typowe rozwiązania techniczne, organizacyjne oraz technologie, jakie mogą być zastosowane na etapie budowy (realizacji) projektowanego gazociągu*”, bowiem skoro są to jedynie przykładowe rozwiązania, inwestor nie musi ściśle ich przestrzegać, co z kolei wywołuje wątpliwości w kontekście oceny wpływu etapu budowy na środowisko. Podobny zwrot znalazł się w aneksie do KIP na str. 64, gdzie zasygnalizowano, że „*planowane jest prowadzenie prac ziemnych w suchym wykopie, co możliwe jest poprzez obniżenie poziomu wody (odwodnienie wykopu) przy pomocy jednego z poniższych (przykładowych) sposobów*”.

Jednocześnie należy podkreślić, że cel decyzji wydanej po przeprowadzeniu tylko screeningu wyczerpuje się w wydaniu orzeczenia o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z kolei zarówno zapisy KIP, jak również ustalenia zawarte w uzasadnieniu decyzji nie stanowią rozstrzygnięcia sprawy, nie mają powagi rzeczy osądzonej i, poza charakterystyką przedsięwzięcia, nie wiążą organów przy wydawaniu decyzji inwestycyjnych – w tym wypadku decyzji o pozwoleniu na budowę. W zakresie wykonania decyzji wiążąca jest bowiem sentencja decyzji, zaś jej uzasadnieniem nie można nakładać na stronę obowiązku i to dodatkowego, bo nie skonkretyzowanego w sentencji. W uzasadnieniu decyzji organ powinien natomiast przekonująco wyjaśnić motywy rozstrzygnięcia sprawy. Dlatego też w opinii organu odwoławczego wydanie decyzji dla przedmiotowego przedsięwzięcia bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, która ma za zadanie określenie konkretnych, egzekwalnych warunków realizacji przedsięwzięcia, w tym: środków minimalizujących, kompensujących, monitoringu, aby w jak najmniejszy sposób oddziaływało ono na środowisko, należy uznać za niewłaściwe.

Za zasadnością przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji przemawia również jej skala. Przedmiotowa inwestycja polegać będzie na budowie gazociągu wysokiego ciśnienia 8,4 MPa, o średnicy nominalnej 700 mm i całkowitej długości wynoszącej ok. 119,2 km, co skutkuje zaklasyfikowaniem jej do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, na podstawie § 3 ust. 1 pkt 33 Rozporządzenia. Zważywszy na zapis zawarty w § 2 ust. 1 pkt 21 Rozporządzenia, kwalifikujący do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko *instalacje do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1203), niebędących produktami spożywczymi, w tym gazu, o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km (...)*, należy wskazać, że przedmiotowy gazociąg można uznać za „podprogowy”, tzn. jego średnica 700 mm jest niewiele mniejsza od wartości 800 mm, natomiast długość ok. 119,2 km

znacznie przewyższa kryterium 40 km, określonych dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Jednocześnie, mając na względzie zarzut podniesiony przez Monikę Byśkiniewicz i Wojciecha Byśkiniewicza, iż wskazana przez inwestora średnica nominalna 700 mm (DN700), stanowi wewnętrzną średnicę rury, która po uwzględnieniu wszystkich warstw i powłok może osiągnąć wartość 800 mm, należy wskazać, że zarówno z KIP, jak również z aneksu do KIP nie wynika w sposób jednoznaczny czy średnica nominalna DN oznacza średnicę zewnętrzną czy wewnętrzną. Kwestia ustalenia wartości średnicy zewnętrznej jest kluczowa dla kwalifikacji przedsięwzięcia, zatem wymaga wyjaśnienia.

Jeśli zaś chodzi o samo postępowanie administracyjne, poprzedzające wydanie zaskarżonej decyzji, organ II instancji zwraca uwagę na działanie organu I instancji, który mimo licznych protestów okolicznych mieszkańców, nie przychylił się do wniosku TOP o zorganizowanie rozprawy administracyjnej. Niekorzystne rozpatrzenie ww. wniosku z powodu odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest niesłuszne, bowiem TOP w piśmie z dnia 28 czerwca 2016 r. nie wskazało, w jakim trybie składa wniosek: czy w oparciu o art. 36 ustawy ooś, czy też art. 89 Kpa. O ile w pierwszym przypadku rozprawa administracyjna jest obwarowana koniecznością przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa, stanowiącego jeden z elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, o tyle w drugim przypadku nie ma takiej zależności. Zgłoszone w toku postępowania liczne uwagi i wnioski stanowiły w istocie nie tylko protest przeciwko realizacji przedsięwzięcia, ale również sygnalizowały brak dostatecznego ustalenia istotnych okoliczności związanych z przedsięwzięciem. Przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w takim przypadku doprowadziłoby do konfrontacji sprzecznych interesów stron, a jednocześnie pozwoliłoby uprościć postępowanie dowodowe i wyjaśnić wątpliwości skarżących.

Tutejszy organ przyznaje również słuszność skarżącym w zakresie niedopełnienia przez organ I instancji obowiązku wynikającego z art. 64 § 2 Kpa, ze względu na zaniechanie wezwania TOP do uzupełnienia braku formalnoprawnego pisma z dnia 28 czerwca 2016 r. i rozpatrzenie uwag wspomnianego stowarzyszenia, pomimo braku odrębnego podpisu osoby/osób uprawnionych pod ww. pismem, jednakże powyższe nie miało wpływu na wynik sprawy. Również dopuszczenie TOP do udziału w postępowaniu na prawach strony nastąpiło w oparciu o niekompletną dokumentację, bowiem pismem z dnia 1 czerwca 2016 r. stowarzyszenie przedłożyło niewierzytelnością kopię zaświadczenia Biura Administracji i Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 4 kwietnia 2016 r., znak: AO-I.512.62.2016.PHE, o utworzeniu stowarzyszenia zwykłego p.n. Towarzystwo Ochrony Przyrody. Mając na uwadze, że niewierzytelnością kserokopia dokumentu urzędowego nie może korzystać z mocy dowodowej oryginału dokumentu, RDOŚ w Warszawie winien był wezwać wnioskodawcę do przedłożenia oryginału lub właściwie potwierdzonej (tj. zgodnie z art. 76a § 2 Kpa) za zgodność z oryginałem kopii ww. dokumentu.

Brak należytej staranności w prowadzeniu postępowania przez organ I instancji można dostrzec również w nieustaleniu tożsamości procesowej podmiotów wnoszących uwagi i wnioski w postępowaniu niewymagającym udziału społeczeństwa. Dotyczy to Wspólnoty Mieszkaniowej Osiedla Kępa Tarchomińska 6C-6H oraz Klubu Radnych Razem dla Białoleki. W pierwszym przypadku organ winien był ustalić sposób reprezentowania wspólnoty oraz jej interes prawny

lub obowiązek statuujący, w myśl art. 28 Kpa, przymiot strony postępowania. Z kolei zaś w odniesieniu do Klubu Radnych Razem dla Białoleki RDOŚ w Warszawie nie wziął pod uwagę, że *kluby radnych są formą organizowania się radnych i jako takie nie posiadają podmiotowości administracyjnoprawnej* (postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 11 października 2013 r., sygn. akt: II SA/OI 713/13). Z tego względu Klub Radnych Razem dla Białoleki, nie mogąc wywodzić w przedmiotowym postępowaniu swojego interesu prawnego, nie miał uprawnień do składania uwag i wniosków.

Jeśli chodzi o zarzuty wysuwane przez skarżących, które nie zdecydowały o uchyleniu decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia, zostaną przeanalizowane przez organ I instancji w trakcie ponownego rozpatrywania sprawy.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska stwierdził, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem wskazanych w niniejszej decyzji przepisów prawa procesowego oraz materialnego. Dane dostarczone wraz z wnioskiem o wydanie decyzji oraz uzupełnione w toku postępowania, nie są wystarczające, by można było stwierdzić, że dowiedziono braku możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przywołane uchybienia w dokumentacji sprawy i wady postępowania uzasadniają uchylenie zaskarżonej decyzji, wraz z nadanym jej rygiorem natychmiastowej wykonalności, oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez RDOŚ w Warszawie.

W świetle art. 138 § 2 Kpa uchylenie decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia może nastąpić w przypadku, gdy została ona wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podnosi, iż obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie administracyjne, poza działaniem w granicach prawa materialnego, jest przestrzeganie przepisów Kpa, uchwalonych m.in. w celu ochrony praw wszystkich stron postępowania. Sposób przeprowadzenia przez RDOŚ w Warszawie postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją z uwagi na nieustalenie stanu faktycznego sprawy i przez to prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej, a jednocześnie brak wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych sprawy, mogących mieć wpływ na ich prawa i obowiązki stanowi o naruszeniu art. 7, art. 8, art. 9, art. 77 § 1 Kpa w związku z art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. d oraz art. 63 ust. 1 ustawy ooś.

Wskazane wyżej uchybienia stanowią podstawę do uchylenia decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 7 lipca 2016 r., znak: WOOS-II.4231.1.2015.IJ.28, i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Nie jest bowiem możliwe usunięcie przywołanych braków w materiale dowodowym sprawy bez naruszenia zasady dwuinstancyjności.

Z uwagi na fakt, że treść przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynika bezpośrednio z treści poprzedzającego ją, niezaskarżalnego postanowienia i jest tożsama pod względem analizy merytorycznej, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, stawiając zarzuty zaskarżonej decyzji, kieruje je także pod adresem poprzedzającego ją postanowienia.

Wobec powyższego, RDOŚ w Warszawie powinien:

- w oparciu o ustalony stan faktyczny sprawy dokonać analizy kwalifikacji przedsięwzięcia,

- przeanalizować konieczność oceny oddziaływania na środowisko ze względu na potencjalnie znaczące oddziaływanie przedsięwzięcia na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami w obszarze dorzecza, a także na inne elementy środowiska. Zdaniem organu II instancji już w tej chwili materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Organ I instancji, rozpoznając sprawę ponownie, powinien przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym w niniejszej decyzji, a wynik przeprowadzonej analizy przedstawić w uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Na decyzję służy stronie skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcą Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marcel Kajs
Marcel Kajs